

Psykologistudentenes opplevelse av digital undervisning

- en kvalitativ undersøkelse gjennomført november 2020

Helene Aalborg Christiansen
Ingrid Sofie Wold Hereid
Bjørn Stensaker

UiO **LINK** – Senter for læring og utdanning
Universitetet i Oslo

Psykologistudentenes synspunkter på den digitale undervisningen

Denne undersøkelsen er utført av LINK-senter for læring og utdanning på oppdrag fra det psykologiske institutt (PSI). Formålet med undersøkelsen var å kartlegge hvordan studenter har opplevd egen studiehverdag våren og høsten 2020 – med digitaliseringen som et naturlig bakteppe. En annen viktig bakgrunn for denne undersøkelsen er at studenter ved det psykologiske institutt i juni var med på en kvantitativ spørreundersøkelse som også hadde som formål å kartlegge studentenes opplevelse av undervisning, og der en mer kvalitativ oppfølging både kan utdype den tidligere studien, og indikere hvorvidt man også kan se endringer over tid. Svarene som ble avgitt i denne surveyen gav innsikt i hva studentene tenkte var særlig bra eller særlig utfordrende ved vårens undervisning og studiehverdagen. Studentintervjuene som nå har blitt gjennomført har kunnet gå dypere inn i noen av funnene som ble gjort i den tidligere undersøkelsen. LINKs bidrag har bestått i å gjennomføre intervjuene med fokus på å få frem studentenes mer helhetlige opplevelse – akademisk, sosialt og digitalt - samt deres ønsker og innspill på tiltak som kan forbedre deres studiehverdag. Innenfor en ramme definert av utdanningsledelsen ved instituttet har LINK¹ utarbeidet konkrete spørsmål der fortrinnsvis høstens undervisning har vært det mest sentrale. Intervjuene var strukturert i 5 overordnede temaer:

- Studiehverdagen
- Digital undervisning og informasjon
- Eksamen og tilbakemeldinger
- Sosial kontakt
- Forslag til tiltak

Hver av disse temaene hadde underspørsmål. Intervjuene var semi-strukturerte og hadde en eksplorativ dimensjon der deltakerne også hadde rom til å identifisere spørsmål og problemstillinger utenfor de fem angitte temaene. Studentrepresentantene ved det psykologiske institutt, avdelingsleder Gunnar Andre Malmin og utdanningsleder Vibeke Moe har bistått med å rekruttere studenter til intervjuene. Kartleggingen har bestått av 4

¹ Ved LINK har Helene Aalborg Christiansen og Ingrid Sofie Wold Hereid gjennomført intervjuene, tatt notater og skrevet oppsummeringen. Bjørn Stensaker(LINK) har bistått i diskusjoner og bidratt med kommentarer til oppsummeringen.

gruppeintervjuer, der gruppesammensetningen var utformet for å fange opp variasjonen blant psykologistudentene. Fokusgruppene hadde en sammensetning som følger; 1 avdeling profesjon, 2 avdeling profesjon, bachelornivå og masternivå. På grunn av noe frafall var det totalt 8 studenter som deltok. I tillegg til at vi fikk et skriftlig bidrag fra en av de som ikke kunne møte på det angitte tidspunktet. I gruppen fra Bachelor var det størst frafall, men personen som var til stede hadde forhørt seg med en del medstudenter i forkant av møtet og refererte til dette. Det ble ikke gjort opptak fra intervjuene, kun tatt notater underveis. Denne oppsummeringen baserer seg på dette materialet. Vi har inkludert enkelte parafraserte/forkortede sitater av studentenes argumenter. Det kvalitative designet innebærer at utvalget av studenter som er intervjuet selvsagt ikke bør ses som representative for alle studenter som har hatt digital undervisning på psykologi i 2020. Samtidig gir kartleggingen forhåpentligvis innblikk i studentenes erfaringer, og fremmer og utdyper problemstillinger som andre data og informasjonskilder ikke har fanget opp tidligere.

Studiehverdagen

Studentene beskriver sin studiehverdag som endret i form av at de beveger seg mindre, er mer hjemme og mindre sosiale. En måte å beskrive at tidsbruken er endret er; «det er blitt mer tid til soving og til skole». De opplever det å ikke være i fysisk undervisning eller på lesesalen som et savn og de skulle ønsket at året hadde vært mer sosialt enn det har vært. Videre beskriver studentene at hjemmetilværelsen oppleves problematisk fordi de ikke har egnet plass til hjemmekontor, «jeg som bor i kollektiv kan ikke okkupere kjøkkenet hver dag, og det er vanskelig å sitte der når for eksempel romkameraten min finner ut at h*n skal lage smoothie. Da blir det fort at jeg må sitte på rommet i sengen og der er det ikke så lett å konsentrere seg». En del sier de drar på lesesalen når de kan, og er fornøyd med at tilbudet igjen er åpent. I tillegg snakker de fleste om at de er flinke til å ta pauser enten med å gjøre noe annet eller gå en tur slik at de får et miljøskifte. Videre virker det som en generell opplevelse blant studentene i undersøkelsen at «mye er opp til dem selv når det gjelder å strukturere hverdagen og å få til aktiviteter både faglig og sosialt». De påpeker her at noe som skaper struktur i hverdagen er når de har undervisning, disse dagene oppleves som lettere.

Digital undervisning og informasjon

Undervisningsformer:

Oppsummert synes studentene at undervisning digitalt har noen positive sider for eksempel fleksibilitet og tilgjengelighet, og her trekkes blant annet forelesningsopptak frem og de som har lang reisevei nevner at de nå har vært på flere forelesninger enn tidligere. Men, der det er mulig ønsker studentene å møtes fysisk, med zoom som et godt alternativ. Videoopptak er det mange som sterkt ønsker som et supplement til disse digitale forelesningene.

Hvor mye digital undervisning de forskjellige studentene har opplevd varierer. Noen har fysiske seminar og forelesning digitalt, andre har det motsatt, mens atter andre har kun et heldigitalt opplegg der forelesningene er på video og seminarene på Zoom. En ting som ble fremhevet i intervjuet og på studentundersøkelsen i juni er fordelene med forelesningsopptak. Forelesningsopptak gjør undervisningen lett tilgjengelig, gir mulighet for repetisjon og gir økt fleksibilitet fordi man kan se dem når man kan eller vil. Denne fleksibiliteten uttrykker de slik; «noen har jo barn hjemme», «vi har lange forelesningsdager da kan man ta seg en pause når man vil», «hvis internettet mitt eller foreleser sitt er ustabil og hakkete kan jeg se på videoen i etterkant». Likevel fremhever studentene at hvis de måtte velge mellom video og forelesning på zoom ville de valgt det siste, fordi det gir dem struktur i hverdagen og et sosialt fellesskap. Flere påpeker at de raskt kunne ende opp som «skippertaksstudenter» hvis alternativet kun er forelesningsopptak. Deres ønske er at man kunne hatt begge deler, altså forelesning på zoom som det blir gjort opptak av. Av de som har hatt podkast som en del av undervisningen sin fremheves det samme her, de liker det fordi det er fleksibelt og gir valgfrihet, der “man kan for eksempel kan høre på det mens man går seg en tur ute”. Studentene er imidlertid tydelige på at de med forelesningsopptak mister muligheten til å være aktive og ha interaksjon med andre. Både podkast og forelesningsopptak er derfor noe de poengterer bør komme i tillegg til den synkrone undervisningen.

Aktivering:

Når de gjelder aktivisering i undervisningen meddeler studentene at de ønsker mer aktivisering, og at graden av aktivisering henger sammen med hvilken foreleser de har. Studentene opplever generelt aktiviseringen i forelesningene som liten, men større i seminarene fordi det da brukes breakout rooms (i zoom) eller at man kan møtes fysisk. I tillegg trekker de frem de gangene det har blitt brukt Mentimeter og Kahoot, og mener dette er

gode lavterskel aktiviteter som bidrar til å gjøre undervisningen mer interessant. For eksempel «en gang i statistikk hadde vi en Kahoot, det var gøy og jeg liker ikke statistikk en gang, men da fulgte jeg bedre med».

Når det gjelder forelesninger og seminarer er alle studentene veldig positive til at forelesere har benyttet seg av studenter eller andre ansatte til å være co-host i den digitale undervisningen. Denne co-hosten har vært ansvarlig for å lese opp det som står i chatten og for å være et bindeledd mellom underviser og studentene. Dette gir de uttrykk for har ført til at flere studenter skriver i chatten, og at studentene føler at de oppfordres til å være aktive på denne måten. En student meddeler at dette blant annet er tilfellet for henne, hvor hun nå er mye mer aktiv enn det hun var tidligere. I tillegg fremhever denne studenten at det å gjøre opptak av undervisningen antakelig ikke vil begrense aktiviteten fordi så mange bruker chat.

Studentene er imidlertid forskjellige. Det er også flere som nevner at de er mindre aktive enn før, «jeg blir så passiv av å se på en skjerm, jeg stiller mindre spørsmål». Flere påpeker hvordan PowerPointpresentasjoner ofte er lange med mye tekst, der foreleserne går raskt igjennom og ofte går over tiden - i tillegg til at de har lite pauser. Situasjonen blir heller ikke bedre hvis det sjeldent åpnes opp for spørsmål underveis. Ofte er det kun satt av tid til spørsmål på slutten, der studentene opplever at det er en høy terskel for å «unmute seg» for å avbryte underveis.

I de digitale seminarer fremhever studentene at det foregår diskusjoner i plenum, men at det i størst grad benyttes breakout rooms som aktiviseringsverktøy for å få til diskusjoner om gruppeoppgaver. Her nevner studentene at de skulle ønske man i forkant fikk beskjed at det kom til å være breakoutrooms, slik at man kunne sørge for å sitte på et egnet sted for å kunne delta. Alle gruppene vi har snakket med har kommet med eksempler på hvordan de en gang satt på biblioteket, lesesalen eller hjemme med samboer eller romkamerat også på hjemmekontor, noe som resulterte i at de ikke kunne delta uforstyrret. Break-out rooms er imidlertid ikke en garantist for studentaktivitet. En av studentene nevner at man fort kan ende opp i grupper der mange kun blir sittende å høre på de andre, og at det ikke er en god opplevelse fordi man ønsker å bidra. Det synes også som om break-out rooms kan føre til at mange faller fra undervisningen – der «folk hører ordet breakout rooms så logger halvparten av». Samtidig blir det her understreket at dette kan handle om at studentene ikke sitter på egnet sted, eller at de ikke liker å gå inn i breakout rooms uforberedt. I tillegg nevner en del

av studentene at de ønsker tydeligere beskjed hva de skal gjøre/diskutere i mindre grupper og ikke minst tidsrammene for diskusjonen.

Teknisk kompetanse og tydeligere informasjon:

Studentene ønsker mer aktivisering og det virker som undervisers varierende tekniske kompetanse spiller noe inn. Studentene fremhever at det både kunne vært behov for opplæringskurs i det tekniske, men også pedagogiske opplæringskurs. Når det er snakk om den tekniske opplæringen til de ansatte fremheves det «å kunne dele skjerm mens de fortsatt ser oss og chatten, og vi ser underviser», mens det på det pedagogiske området nevnes at digitale forelesninger ikke kan bli kopier av fysiske og der kortere presentasjoner ikke minst blir viktig. Det noen forelesere har gjort for å få hjelp med tekniske utfordringer er som nevnt over å peke ut «it-assistenten» som bistår med det tekniske, slik at den som underviste fikk fokusert på det å undervise og skape gode samtaler. I tillegg til at dette oppleves som positivt for studentene, nevner de at det var fint å få avklart hvem som skulle være behjelpelige ved lettere tekniske problemer som oppstod slik at man ikke ble sittende å vente. I tillegg nevner de at de hadde vært fint hvis det ble «allmennpraksis at det alltid blir tatt opptak, at slides blir lagt ut etc. slik at man slipper spørsmål om dette hver gang».

Når studentene ytrer ønske om pedagogiske opplæringskurs for undervisere, har de vektlagt blant annet retningslinjer på hvordan organisere canvas og breakoutrooms. Studentene fremhever at noen forelesere er flinke til å organisere sitt canvasemne og kommunisere informasjonen som ligger der, men at en del ikke klarer dette. Et utsagn som beskriver underviserne som er flinke til å organisere canvas er, «vi hadde et canvasrom som var skikkelig bra strukturert, der stod det hva vi skulle lese og hvorfor». Andre studenter nevner at bare det å organisere rommet ved hjelp av moduler gjør rommet mer oversiktlig enn at «ting bare lastes opp i filer». Studentene sier at de ønsker å forberede seg til undervisning, men de synes det er vanskelig å finne frem til stoffet, og at det er uklart hva de går til, og hvordan de skal forberede seg. Som et eksempel nevnes det at det legges ut tunge fagartikler som er vanskelige å lese. En forberedelse til hva man skal hente ut av artiklene kunne da ha vært et mulig grep. En av studentene har nevnt at hun derfor heller leser dem i etterkant av forelesningen fordi det da er enklere å vite hva man skal se etter. Som poengtert tidligere vil det å ha forberedt seg faglig på forhånd, og å vite hva som skal foregå i undervisningstimen (f

eks om det blir breakoutrooms og hva som skal skje i dem), kunne bidra til en større trygghet for studentene.

Informasjon:

En del studenter påpeker at det av og til kan bli gitt for mye informasjon, og at informasjonen legges ut dobbelt, men kanskje ikke alltid helt identisk. Her nevnes det konkret at man ofte er «på jakt etter zoom-lenken», og at man kan bli usikker fordi den ligger flere steder. Enten er det sendt ut mange kunngjøringer om en og samme Zoom-forelesning, eller gjennom de stadig mange mailene de får daglig. Her ønsker de tydeliggjøring på hvilken informasjon som kommer på mail, sms, canvas og Minestudier; hva som ligger på semestersidene, og hvordan de finner frem til ting. I tillegg ønsker studentene tydeligere informasjon om obligatoriske forelesninger nå under pandemien. En del studenter forteller til oss at de og deres klassekamerater føler seg bekymret av å bli hjemme fra obligatorisk undervisning i fare for å stryke i emnet. Her henviser en av studentene til en uheldig opplevelse der dette ble utfallet for en klassekamerat, før det i etterkant igjen ble endret som følge av kritikken studentene uttrykte. Studenten i denne forbindelse, samt andre studenter har påpekt at de er engstelige for om noen møter opp til tross for Covid-19 symptomer fordi de er redd for å gå glipp av en obligatorisk forelesning.

Studentene fremhever at de ønsker beskjed om hva som skjer i januar, og hvorvidt «det blir digital undervisning, da mange eventuelt ikke vil reise tilbake til Oslo for å sitte alene på hybelen sin».

Eksamen og tilbakemeldinger

Eksamensformer og informasjon:

Det var varierende opplevelse hos studentene fra bachelor, master og profesjon om de digitale eksamenene de har hatt dette året. Mange av studentene hadde digital eksamen med åpen bok. Flere meddelte at de likte godt slike digitale eksamen og at oppgavene som ble gitt gav dem mulighet til å uttrykke sin kunnskap. Det er særlig eksamensformen semesteroppgave med noen uker arbeidstid som trekkes frem som positivt, fordi en får tid til å lage et godt produkt, fremfor heldagseksamen. Samtidig var det også en del studenter som uttrykte at de trivdes bedre med skoleeksamen slik den pleier å foregå. Mistrivselen blant disse studentene handler

om at det er knyttet bekymringer rundt plagiat, som gjør at de ved skoleeksamen opplever at de får uttrykt seg bedre; «Vanskelig å reflektere, man blir bundet av notatene. Tror jeg gjorde det dårligere enn jeg ville gjort på en tradisjonell skoleeksamen». I tillegg bidrar denne redselen for plagiat til at noen studenter ikke tør å benytte boken under selve eksamen, mens andre tør ikke å forberede seg sammen med andre studenter i forkant; «jeg var redd for plagiat så brukte ikke boken, men var fortsatt redd for at jeg formulerte en setning for likt ut ifra hukommelsen», «alt jeg hadde gjort med kollokviegrupper kunne vi ikke bruke, for da ville vi bli anklaget for plagiat, så for min del var det skikkelig nedtur, og det gjorde at jeg ble sittende mye alene». I den forbindelse uttrykker studentene at de ønsker tydeligere og tidligere informasjon om retningslinjer på eksamen. Dette handler om at de ønsker å vite eksamensform så tidlig som mulig slik at de kan bruke semesteret på å arbeide mot dette målet. Men det handler også om å vite hva som forventes av dem på selve eksamensdagen, både i form av forberedende spørsmålsark, klargjøring om man kan samarbeide eller ikke, hvordan referere til litteratur, hvorvidt og hvordan man kan kommunisere med faglærer på eksamensdagen og dagene før. Følgende utsagn oppsummer disse tankene; «Nei, føler ikke vi får nok info, det kommer an på foreleser og emneansvarlig, men det hadde vært fint med noen regler fra start av».

Tilbakemeldinger:

Når studentene har fått spørsmålet om de får tilbakemelding og hvordan, forteller studentene at de generelt får lite tilbakemeldinger, og de synes det er vanskelig å vite hvilken plattform den i så fall kommer på. De fremhever at det generelt har vært lite tilbakemeldinger også før Corona-pandemien. Det studentene oppfatter som tilbakemelding er gjerne knyttet til muntlige kommentarer som noen ganger blir gitt i seminar, eller ved eventuelt ved en eksamen. Alle fremhever da at tilbakemelding på eksamen «får man kun hvis man spør om det». De poenger at de gjerne skulle ønske de fikk mer tilbakemelding generelt. Videre forteller studentene at plattformene for tilbakemelding fungerer, men at de ønsker mer informasjon om hvor de får tilbakemeldinger; «vi vet ikke hvor tilbakemeldingene kommer, det er uklart hvor den havner, og det virker tilfeldig». «Noen ganger får vi mail, noen ganger får vi tilbakemelding i Canvas, andre ganger i Inspira eller på sms». Her hadde ønsket vært at man forstod når de ulike plattformene benyttes, slik at studentene har oversikt og slipper å lete eller ikke få med seg en tilbakemelding.

Sosial kontakt

Sosiale arenaer

Studentene synes at den sosiale kontakten har endret seg på grunn av pandemisituasjonen, og de har i dag mye mindre kontakt med andre. Det varierer hvordan studentene har kontakt med sine medstudenter, noen fremhever kollokviegrupper, andre fremhever fysiske seminarer eller breakoutrooms i Zoom som nyttige midler for sosialisering. Men det er en felles enighet om at de setter veldig pris på de gangene de får være på Campus, og ønsker å ha undervisning der så mye som mulig. Hvis det ikke er mulig synes de at det å ha digitale møter med andre studenter er fint, men poengterer da at det må ha et faglig formål. Utenom forelesningsaktivitetene er det stort sett opp til studentene selv å ta initiativet til å møte folk.

Den generelle oppfatningen fra studentene er at de «ikke tror at PSI har gjort noe for å organisere sosial kontakt eller aktiviteter». En del studenter synes det er greit og fremhever at de egentlig ikke synes det er instituttet sin oppgave å legge til rette for det sosiale. Men hvis instituttet ønsker å gjøre det tror de at det å skape sosiale møteplasser med faglig fokus, slik som for eksempel å ha en gruppesemesteroppgave, gruppeinnleveringer, eller gruppediskusjoner kan være en fin måte å opprettholde kontakt på. I tillegg er studentene ganske samstemte om at hvis instituttet arrangerer sosiale aktiviteter slik som spillekveld eller quizaften – så hadde de ikke møtt opp. De foreslår derfor heller at instituttet får en gruppe studenter til å iverksette eller opprettholde sosiale tiltak. Eksempler her inkluderer sosialkomiteen, tillitsvalgte eller PU, hvor sistnevnte hadde arrangert en skogtur i år hvor studentene kunne delta.

Kollokviegrupper og faddergrupper:

Flere av studentene forteller at de har sosial kontakt med sine medstudenter gjennom kollokviegrupper. Det varierer fra bachelor, master og profesjon hvordan oppsett av kollokviegrupper har vært. For noen har det vært emneansvarlig som satt opp kollokviene, mens de fleste av studentene nevner at de har etablert kollokviegrupper på eget initiativ, alternativt hadde kollokviegrupper fra tidlige gruppeoppgaver i studieløpet. Studentene ble

også spurt om SV- faddergruppene, og her fremhever studentene at SV-faddergruppene ville fungert bedre hvis disse hadde vært opprettholdt lengre. Det ble foreslått at for å få til dette bør kollokviegruppene etableres før fadderuken, og videreføres i emnene (Her bør det påpekes at det i intervjuene ikke har vært mange førsteårsstudenter med blant informantene). De som har erfaring nevner at det var ganske varierende hvilke faddergrupper som holdt kontakt etter fadderuken, og de tror det var avgjørende at de møtes fysisk på det som ble arrangert i fadderuken, samt at de på eget initiativ møttes fysisk på Campus i etterkant av fadderuken. Studentene påpekte generelt at overgangen til det digitale undervisningsmoduset våren 2020 ble lettere fordi de allerede hadde etablert relasjoner før det ble nedstenging. Flere av de erfarne studentene ytret her bekymring for førsteårsstudentene; «tenk på første førsteårsstudentene, nye i byen og ikke kjenner noen. De syns jeg synd på».

Studentene fremhever derfor at instituttet bør sette mer fokus på at alle har en kollokviegruppe siden det har vært viktig for å få sosial kontakt med sine medstudenter; «Alle i kollokviegruppa har de samme fagene og dette gir en viktig relasjon». De påpeker også at det bør være frivillig å delta i en kollokviegruppe laget av instituttet, men at alle bør få en forespørsel slik at de blir gitt valget om å bli med. Noen av studentene fremhever også at breakoutrooms som benyttes i den digitale undervisningen har vært en sosial arena der man har truffet og blitt bedre kjent med andre studenter i sitt emne. Det nevnes også at seminarer har vært gode sosiale arenaer, fordi seminarene har hatt fysisk oppmøte. Studentene håper at det er mulig å få til fysiske møter der det lar seg gjøre.

Sosial kontakt med forelesere:

Studentene har liten kontakt med foreleserne utenfor undervisningen, og de forteller at kommunikasjonen med foreleser foregår over mail. Hvor imøtekommende de ulike foreleserne er på mail varierer. Noen sier at «de er åpne for at man sender mail», mens andre har opplevelsen av at «de ikke vil bli plaget». I tillegg varierer det fra foreleser til foreleser om man får svar på de spørsmålene de sender på mail. Det er også forskjeller mellom de ulike studentgruppenes opplevelse. Et eksempel som studentene fremhever som særlig positivt var i forbindelse med et det var blitt sendt inn mange spørsmål fra studentene, det foreleser da gjorde var å lage en oppsummeringstime basert på disse. På den måten fikk alle svar på det de

lurte på, og man fikk også diskutert felles utfordringer med klassen. Studentene skulle ønske at deres tilbakemeldinger oftere ble hørt på av instituttet.

Forslag til tiltak

Som en avslutning på denne rapporten vil vi liste opp tiltakene som studentene har foreslått i intervjuene når det gjelder sosial kontakt og digital undervisning. En del er allerede utdypet over, men noen flere punkter fremmes også. Hensikten med å liste dem opp på denne måten er å tydeliggjøre poengene og å fremheve studentenes oppfatninger av forbedringsmulighetene.

Sosiale tiltak:

- Instituttet kan initiere spillekvelder eller quizzer, men antakelig er det faglige møter som studentene ønsker mer av.
- Studentene anbefaler fysiske møter for å bygge relasjoner, for deretter gå over til en digital plattform/samhandling. De tror førsteårsstudenter bør prioriteres. Et alternativ er at man deler inn klassene i kohorter, og rullerer hvem som kan ha undervisning på Campus.
- De foreslår at instituttet får en gruppe studenter til å iverksette eller opprettholde sosiale tiltak, for eksempel sosialkomiteen, tillitsvalgte eller PU.
- Instituttet bør initiere kollokviegrupper basert på emner og bruke tid på å trygge studenter som er usikre på om de vil være med.
- Ha mer forelesninger eller legg ut videoer på eksakte tidspunkter så man får mer struktur og forutsigbarhet i hverdagen. Dette hevder studentene «bidrar til å gi overskudd til å gjøre sosiale ting på egenhånd».

Tiltak digital undervisning:

- De studentene som har få emneevalueringer nevner at de ønsker flere. Her etterlyser de muligheten til å gi tilbakemelding på undervisningen underveis, slik at det eventuelt kan bli gjennomført noen endringer.

- Forelesningsopptak bør brukes som et supplement til undervisningen fordi disse gjør kunnskapen tilgjengelig, gir muligheter for repetisjon og fleksibilitet i hverdagen.
- Studentene er flinke til å ha på skjerm når underviser sier det, men for å få mer aktivitet foreslår de å peke ut studenter som kan ta roller som «oversettere» og spørsmålsstillere, siden det kan være vanskelig å ta ordet digitalt.
- Studentene foreslår mer aktivisering og foreslår mentimer, kahoot og participant verktøyet i zoom. Med toveiskommunikasjon opplever studentene undervisningen som mer interessant, og de klarer å følge bedre med.
- Gi opplæring til underviserne både på det tekniske utstyret, slik som å dele skjerm mens man fremdeles ser deltakerne, eller å teste utstyret på forhånd. Men også opplæring og pedagogiske råd knyttet til undervisning er ting som nevnes. Dette kan som nevnt handle om å ha kortere presentasjoner, få til aktivisering, og lage en mal på hvordan en oversiktlig struktur i Canvas kan utvikles.
- Tydeligere og tidligere informasjon om eksamensformene, slik at de kan vite hvordan de skal forberede seg, og de kan slippe å engste seg for anklager om plagiat.
- Ønsker beskjed om breakoutrooms på forhånd, slik at de kan sitte et sted der de kan delta. I tillegg ønsker de informasjon om hva som skal foregå i breakoutrooms slik at de kan stille forberedt, og hjelp til å strukturere aktiviteten der.
- Få informasjon om hvor de får informasjon, slik at de ikke trenger å lete i de ulike plattformene etter zoom-lenke eller tilbakemeldinger.
- God teknisk kvalitet på lyd og bilde er noe som kan være selvsagt, men som studentene opplever har stor betydning for utbyttet.
- Vil ha flere pauser og at forelesningene ikke varer lengre enn de skal. Studentene opplever at foreleser ofte går over tiden, eller at de selv må gå gjennom siste delen av PowerPointen på egenhånd.
- Ønsker info om når undervisningen begynner igjen og om denne blir digital. Dette for å lette planleggingen av vårsemesteret for studentene.